

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Ἀ ΛΑ...ΕΛΛΗΝΙΚΑ»

Τῶν κ.κ. Τσιφόρου-Βασιλειάδη

(Εἰς τὸν «Ἀκάδημον»)

Σάτιρα τῆς πολιτικῆς προσπάθη-
σε νὰ εἶναι ἡ νέα κωμωδία τῶν κ.κ.
Ν. Τσιφόρου καὶ Πολ. Βασιλειάδη,
μὲ ἐμφανεῖς ὑπαινιγμοὺς διὰ τὰ σύγ-
χρονα, ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι
δὲν κατορθώνει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐλίπε-
δο τῆς φάρσας καὶ δὴ τῆς πρὸ χον-
δροκοιμένης. Θὰ ἐπερίμενε κανεὶς,
ἀφοῦ τὸ θέμα προσφέρεται σὲ πλού-
σιαν ἐκμετάλλευσιν, ὅτι ἡ συγγραφι-
κὴ ξυνωρίς θὰ διέθετε περισσότερην
εὐρηματικότητα καὶ κυρίως περισσό-
τερο κέφι στὴ σάτιρά της. Ἐν τού-
τοις, ἡ φαρσοκωμωδία δὲν ξεπερνᾷ
τὰ τετριμμένα τῶν τετριμμένων. Ὁ
Λουκάς εἶναι ἓνας μικροβιομήχανος
φανελλῶν καὶ ἐσωτερικῶν περισκε-
λίδων... Ἡ γυναῖκα του, φιλόδοξη,
θέλει νὰ τὸν μπλέξῃ στὴν πολιτικὴν
ὄνειρευόμενη τιμὴ καὶ μεγαλεία. Καὶ
ὁ Λουκάς, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν
Βαγγέλην, ἓναν ἐπιχειρηματία τῶν
πολιτικῶν μαγειρείων, στὸ τέλος
μπλέκει. Βγαίνει βουλευτὴς καὶ χά-
ρις στοὺς κομματικοὺς ἀνταγωνισμοὺς
καὶ στίς... ἀγοραπωλησίαις βουλευτῶν,
ἀνεβαίνει ἱλιγγιωδῶς τὰ σκαλοπάτια
τῆς πολιτικῆς ἱεραρχίας φθάνοντας
ἕως τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς
Κυβερνήσεως — ἔστω θεωρητικῶς,
ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ κατάσταση εἶναι
ἄμμος κινουμένη καὶ τὰ ζάρια τῆς πο-
λιτικῆς τότε φέρνουν ἑξάρεις, τότε
ντόρτια! Ἄς μοῦ συγχωρήσῃ ὁ ἀνα-
γνώστης τὴν ὀρολογία ἀπὸ παιχνίδι
ποὺ συμβαίνει νὰ γνωρίζω μόνον ἐξ
ἀκοῆς. Ἀλλ' οἱ συγγραφεῖς τῆς κω-
μωδίας αὐτὸ περίπου τὸ παιχνίδι βά-
ζουν τοὺς ἀτυχεῖς ἠθολοιοὺς τοῦ «Ἀ-
καδήμου» νὰ παίζουν. Καὶ βεβαίως
προσφέρουν ἀνάλογες τέρατοις...

Ἀλλ' εἶναι καὶ σκηρικῶς ἀδέξια ἡ
φαρσοκωμωδία. Ἡ πρώτη πράξις ἐκ-
πέμπει ἀφόρητον πλῆξιν. Ἡ δευτέρα
ἔχει κάποιαν ζωηρότητα, πού δὲν ἀρ-
γεῖ νὰ κορυφώσῃ, διότι τὰ ἐπεισόδια
ἀντοεπαναλαμβάνονται. Ἡ τρίτη, δ-
που τοποθετεῖται καὶ ἡ ἐπιστροφή στὸ
φανελλάδικον μετὰ τὶς ἀπογοητεύσεις
τῆς πολιτικῆς καὶ τὸ παρ' ὀλίγον σπι-
ρικὸ ῥήμαγμα, δὲν εἶναι παρὰ ἓνα προ-
χειρογραμμένο σκέτς, πού ἔχει ἄλ-
λωστε προεξοφλήσει ὁ θεατὴς, ἤδη
ἀπὸ τὴν πρώτην πράξιν.

Στὴ σκηνὴ ἐκινήθησαν μᾶλλον κου-
ρασμένοι καὶ προδήλως ἀπογοητευμέ-
νοι ὄχι ἀπὸ τὴν... πολιτικὴν, ἀλλ' ἀ-
πὸ τὴν κωμωδίαν, οἱ συμπαθεῖς ἠθο-
λοιοί. Ὁ κ. Γιώργος Κωνσταντίνου,
μετρονόμος τῆς βαρεστημένης νο-
μότητος — (ὁ κίνδυνος τῆς τυποποιή-
σεως караδοκεῖ προσοχῇ, κ. Κων-
σταντίνου!) — νομίζω ὅτι βαρύνεται κ'
κεῖ πού δὲν πρέπει. Ἀλλ' εἶναι, βε-
βαίως, ἔξυπνα ἀφελὴς καὶ τέραει. Ὁ
κ. Ν. Ρίζος ἔχει πάντοτε τὴ χυμώδη
αἰκρότητα τῶν τύπων πού... τυποποιεῖ
αὐτός. Ἡ Κα Μάρω Κοντοῦ ἐκ-
εῖτο μέσα στὸ κλίμα τῆς γενικῆς
βαρεστησιᾶς διατοικιλθὲν ἀπὸ μίαν
πιγμαίαν ἡμιγυμνικὴν ἐμφάνισιν
κηρικῶν μετεωρίτου. Ἡ λεγομένη
φουρούλα ἐστρίγγλιζεν ἐκνευριστικώ-
ματα καὶ ἄνευ λόγου ἀποχρῶντος, ἐνῶ
Δνὶς ἔλυντα Ἀθανασάκη ὑπεχρεώ-
η νὰ ὑποδυθῇ ἓνα ρόλον ἐντεταλμέ-
νης γοήσεως πού τὴν ἠδίκηι καταφώ-
ως. Ἐὰν ὁ φανελλοποιὸς δὲν ἐνέδι-
κε, θὰ τοῦ ἔλεγα : Εὖγε, Λουκά!
Ἀλλ' ὁ ἄθλιος ἐνέδωκε. Ὁ κ. Δημ.
σκηνωθὴνός ἔχει πάντοτε σταθερὸ
αἰσιμα καὶ γνωρίζει ν' αὐτοκυριαρ-
εῖται.

Ἀλλὰ γιατί «Δημοκρατία Ἀ Λά...
ἐλληνικά;». Ἀπλῶς : Πολιτικὴ Ἀ Λά
ἐλληνικά ἢ, ἀκόμη ἀκριβολογικώτε-
ρα, κωμωδία Ἀ Λά ἐλλληνικά! Καὶ τό-
σοις ἀπολύτως σίμωροι!